tud, ja seadest üllestuhnitud, et ei jäänd lotust semet jälle kätte saada. Nüüd olli suur willetsus ja öhkaminne käes: nüüd olli Jummal sedda rahwast nende arwades kowwaste nuhtlend. — Se keigemoistlikkum nende hulkas olli ommete se küllakubjas, nüüd et ta pea olli selgeks läinud. Temma ütles: „Weñnad, mis meie siin „hakkame kaebama ja öhkama! mis teh„tud on, se on tehtud: ja siin se ei olle „mitte Jummalasü, waid meie omma ho„letus se sü. Ollekssime meie öigel ajal om„mad aiad kohhendand, ja ollekssime meie „sedda aega, mis meie jomissega wiwita„sime, seks pruk nud et meie omma pöl„dude järele ollekssime katsunud; siis ei „olleks meile se äppardus mitte sattunud. „Sinski peame meie Joseppile weel suurt „kitust andma; sest temma aus mees on „suremad kahjo meie poolt ärrapöörnud. „Arwage isse, mis willetsus meile olleks „woind

„woind sattuda, kui need hobbosed ja sead „nenda keige se öhta keik meie pöllo olle„sid „läbbisötkunud ja ümbertuhninud, kui nem„mad pöllo otsad on raiskanud! kuss wöt„taksime meie siis leiba talwe peäle? — „Se olgo se wiimne kord et ma ennast las„sen ukkotada, liaste joma! — Kui meie „moisa wannem ommeti ni ärmolinne ol„leks, ja sedda körtsi hopis meie küllast „ärraäwwitaks!" —

Nenda könneledes läksid nemmad siis ja kohhendasid ommad aia aukud, ja kui se sai tehtud; siis läks iggaüks omma töle.

Teine Pühhapääw.

Moisa wannema polest olli se käsk kortsmikkule antud, et Pühhapäwal enne lounat ühhelegi innimesele ei piddand wina egga öllut müdama. Agga selle kässo pärrast tannini ükski ei holind, sest et ei olnud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1789, lk. 28